

Anna Rasmussen: Det forekommer mig særdeles mærkeligt, at den højtærede Minister ikke har ladet Folketinget behandle dette Lovforslag, før det blev fremsat her i Landstinget. Der findes i det Forslag til Beslutning angaaende Lovgivningen om Aldersrente, som er blevet stillet af den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe, Forslag om et fast Tilskud til Aldersrentenydere. Forslaget er til Behandling i et Folketingsudvalg, og saa vidt jeg ved, har dette Udvalg anmodet Socialministeren om Oplysninger vedrørende Husleje problemet. Jeg synes derfor, at den Fremgangsmaade, Ministeren har valgt, ikke alene er mærkelig, men i Virkeligheden har Karakter af en Udæskning og ikke varsler særlig godt for de Forhandlinger, der skal føres i Folketinget om Aldersrentenydernes Kaar.

Vi fra vor Side erkender fuldt ud, at Aldersrentenyderne i høj Grad trænger til en Forbedring af deres Kaar, og haaber, at der inden alt for længe maa blive Lejlighed til at yde dem en virkelig Hjælp. Det foreliggende Lovforslag tager kun Sigte paa at yde en lille Forhøjelse af Huslejetilskuddet. Mit Parti vil ikke gaa imod Lovforslaget, da den nugældende Lov udløber den 1. April og der ifølge dette Lovforslag kan ydes Aldersrentenyderne en haardt tiltrængt Huslejhjælp i Regnskabsaaret 1946—47.

Bækgaard: Det foreliggende Lovforslag indeholder ikke noget nyt, idet vi har haft tilsvarende Forslag til Behandling før. Det gaar kort sagt ud paa at hjælpe med Huslejetilskud, idet Boligbyggeriet er blevet vanskeligere og Huslejen er blevet dyrere. Det har været tilstræbt at faa stærkere Fart i Byggeriet af billige Aldersrenteboliger, men da Materialemangelen er saa stor, som den er i Øjeblikket, har det ikke kunnet lade sig gøre i den Udstrækning, det var ønskeligt. Derfor har vi faaet dette Lovforslag i Fortsættelse af tidligere kendte Forslag, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse.

Hvad angaar Udtalelsen fra det ærede Medlem, som talte for Socialdemokratiet (Anna Rasmussen) om, at det var mærkeligt, at Lovforslaget er fremsat her i Landstinget, finder jeg Anledning til at sige, at jeg tror, Landstinget altid vil være velvilligt stemt over for Forslag, som tager Sigte paa at hjælpe paa de gamles Kaar, og som tager Hensyn til Aldersrentenyderne. Jeg tror ikke, man har Lov til at beklage sig over, at saadanne Forslag ikke er blevet velvilligt modtaget i Landstinget, og da det

foreliggende Lovforslag er uafhængigt af det, man behandler i Folketinget, synes det mig naturligt, at det er fremsat her. Jeg finder det mærkeligt at høre, at det skulde være noget sensationelt at fremsætte det her i Landstinget. Jeg anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse.

Jørgen Jørgensen: Jeg vil ogsaa gerne anbefale Lovforslaget. Ideen var, at man skulde se at komme frem til Opførelse af billige Boliger for Aldersrentenydere, og jeg tror, det bliver en af de Opgaver, som man ikke mindst i Landkommunerne i de kommende Aar vil blive nødt til at beskæftige sig en Del med, fordi Boligforholdene for ældre Folk paa Landet jo har ændret sig ganske overordentlig i de sidste 20 Aar. Der er kun meget, meget faa Steder efterhaanden, hvor de gamle kan blive boende hos Børnene. Jeg tror, det maa være en af Landkommunernes fornemste Opgaver, saa snart Materialesituationen tillader det, at gaa over til Opførelse af billige Aldersrenteboliger, enten det nu skal være hyggelige Alderdomshjem, eller det skal være Boliger, som mere har Karakter af private Lejligheder. Ved dette Lovforslag erkender man imidlertid, at Materialesituationen ikke endnu har gjort og ej heller nu gør det muligt at faa dette Byggeri i Gang, og saa fortsætter man med at yde de 5 pCt. og at skyde Aftrapningen ud 1 Aar mere. Jeg kan ikke se, at der er nogen Vej udenom, og kan heller ikke se, at der er noget forkert i at gennemføre dette Lovforslag isoleret, lige saa lidt som jeg kan forstaa, at det skulde kunne præjudicere vor Stilling over for de Forhandlinger, der foregaar i det andet høje Ting om et Lovforslag, der maaske har et ligelydende Navn. Jeg vil anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.

Oluf Johansen: Som allerede nævnt staar vi ikke her over for nogen ny Lovgivning. Ifølge Lov om Folkeforsikring af 7. Maj 1937 kunde Kommunalbestyrelserne ud over, hvad der bestemmes i Lovens § 40, Stk. 5, om Ydelse af personligt Tillæg til Alders- og Invalidere rentenydere, i Aarene 1939-40—1941-42 give et Huslejetilskud paa 5 pCt. af Grundbeløbene af de Aldersrenter, der i det foregaaende Aar var udbetalt i Kommunerne, dog at der i dette Beløb skulde fragaa det Beløb, som Kommunerne i Hendhold til § 15 havde kunnet opføre som Aldersrenteudgift til Boligbyggeri. I de senere følgende Regnskabsaar kunde der ydes lignende Hjælp som Huslejetilskud, men efter en faldende Skala paa 5, 3, 2 og 1 pCt. af